

РЕШЕНИЕ

№ 2124

гр. София, 21.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8080** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ С. – С. К. чрез адв. Н. Т. против решение от 18.05.2011г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 15663/2010г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 157/20.08.2010г. издадено от директора на дирекция Правно осигуряване, международно правоприлагане и спорове в Патентното ведомство.

Касаторът твърди, че преценката на СРС за наличие на административно нарушение по чл. 13, ал.2, т.2 от ЗМГО е неправилна, в противоречие с материалния закон и фактите по делото. В тази връзка поддържа доводи, че е съхранявал и предлагал за продажба стока, означена с търговска марка G. L. на законово основание. Във връзка с така наведените касационни основания, в хода на касационното производство представя писмени доказателства за придобиване боя за обувки от марките „G.“, „G. L.“ и G. от фирма Е. ООД [населено място] – дружество притежаващо надлежно вписана лицензия да предлага стоки с цитираните търговски марки. Иска отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна по подробни съображения, изложени в представените по делото писмени бележки.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище решението като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

С атакуваното пред СРС наказателно постановление № 157/20.08.2010г. издадено от директора на дирекция „Правно осигуряване, международно правоприлагане и спорове“ в Патентното ведомство в кръга на определените му правомощия със Заповед № 308/25.05.2006г. на ЕТ С. – С. К. [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 81, ал.1 от ЗМГО за нарушение на чл. 13, ал.2, т.2 от същия закон изразяващо се в съхранение с цел предлагане за продажба на 672 броя боя за обувки, означени със знаци, сходни на регистрирана комбинирана търговска марка „G. L.” рег. № 34301 без съгласието на притежателя ѝ G. K. U. U. VE P. A. S., Т..

За да потвърди наложеното административно наказание съдът е приел за установено от фактическа страна следното:

Комбинирана търговска марка „G. L.” е регистрирана в Патентното ведомство по рег. № 34301 от дата 04.11.1998г. Видно от приложеното по преписката извлечение от регистъра на търговските марки, първоначален притежател на марката е В. К. К. U. S. ve T., A. S., Т.. На 26.09.2007г. е вписано прехвърляне на търговската марка на G. K. U. U. VE P. A. S., Т.. Налице е вписана изключителна лицензия на Е. ООД със срок на действие до 30.07.2009г. [населено място] съгласно отбелязването в регистъра и издаденото удостоверение на Патентното ведомство Съгласно отразяването в регистъра с решение № 19/16.01.2009г. е отменена регистрация на марката за стоките от клас 2: „боя за коли”, считано от 18.12.2001г.

Съгласно съдържашката се в преписката библиографска справка – търговската марка рег. № 34301 е със срок на защита до 05/02/2018г. Обект за закрила са стоки от клас 2, в това число боя за обувки, блясък за обувки, мляко за кожа, боя за кожа, гланц за кожа, както и стоки от клас 3 и клас 21.

На 19.03.2009г. служители на СДВР са извършили проверка в седалището на ЕТ С. – С. К. на адреса на управление в [населено място], ж.к. Х. Д. [жилищен адрес] при която е установено, че търговецът съхранява, с цел продажба общо 672 броя боя за обувки „G. L.”, за която стока не са представени лицензионни договори и документи за произход. От показанията на разпитания в съдебното производство пред СРС свидетел И. С. се установява, че процесната стока е намерена в апартамент, който бил обособен като офис и се ползвал от търговеца. В този офис боята била изложена на нещо като витрина, рафт. Имало и кашони с цени от артикула, означен с надпис „Г. лайт” със звезда отгоре. По случая е образувано наказателно производство, което е прекратено с постановление от 02.02.2010г. по пр.пр. № 21793/2009г. В тази връзка по реда на чл. 36, ал.2 от ЗАНН на 24.02.2010г. срещу жалбоподателя – касатор в настоящото производство е образувано административнонаказателно производство без съставяне

на АУАН. В хода му е извършена експертиза, по силата на която е установено сходство на използвания от търговеца знак с регистрираната търговска марка рег. № 34301 и идентичност на стоките - боя за обувки, които са иззети от него със стоките от клас 2 - обект на закрила от търговската марка. При тези фактически данни административнонаказващият орган е приел, че е осъществен състава на административно нарушение по чл. 13, ал.2, т.2 от ЗМГО и е наложил имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 81, ал.1 от ЗМГО.

При правилно изяснена фактическа обстановка преценката на СРС за наличие на административно нарушение по чл. 13, ал.2, т.2 от ЗМГО, извършено от страна на санкционирания едноличен търговец е в съответствие с приложимия материален закон. Аргументите в тази връзка са следните:

Съдът е изяснил фактите по спора чрез допустимите от НПК доказателствени средства и е извършил дължимата проверка за законосъобразност на наказателното постановление, като е изложил съображения за приложението на чл. 36, ал.2 от ЗАНН и чл. 34 от ЗАНН.

Доводите на касатора, че е съхранявал стоката на законно основание, като част от нея е придобита от вноса, осъществяван през периода 1999г. – 01.03.2005г. от първоначалния притежател на марката В. К. К. У., а другата част е придобита от дружеството Е. ООД, което притежава редовно вписан лицензионен договор за същата стока, са неоснователни.

Преди всичко представените по реда на чл. 219, ал.1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН писмени доказателства – санитарно разрешително и джентълменско споразумение с В. К. К. У. са неотнормирани към момента на извършване на процесното нарушение 19.03.2009г. Те се отнасят за периода 1999г. – до 01.03.2005г., когато ЕТ С. е имал търговски отношения с турската фирма В. К. К. У. във връзка с внос на боя за обувки, в това число и такива с марката „G. L.“. По делото не се сочат други доказателства, включително извлечение от счетоводството на касатора, че намерената при проверката на 19.03.2009г., десет години по – късно стока е придобита през тези периоди.

От друга страна представените по делото фактури за закупуване на стока от Е. ООД [населено място] се отнасят до придобиването на боя за обувки с друга търговска марка – „G.“, не и до боя за обувки с търговската марка „G. L.“, поради което твърденията на касатора, че е съхранявал стоката на законно основание остават недоказани.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че според дадените в наказателното производство обяснения от С. К., стоката с марка „G. L.“ е придобита от фирма К. ООД, [населено място], която фирма е подала заявка за регистрация на комбинирана марка „G. L.“ рег. № 86556/21.04.2006г., но видно от писмо № 491/2009г. на ответника – няма регистрирана марка с такова наименование на името на това дружество.

Съгласно чл. 13, ал.2, т.2 от ЗМГО използване в търговската дейност по смисъла на чл.13, ал.1 от същия закон е предлагането на стоки с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак. Касаторът не оспорва обстоятелството, че стоките, намерени на адреса му на управление са съхранявани с цел продажба, но твърди, че съхраняването на стоката и продажбата ѝ са извършени на законово основание – чрез внос от първоначалния притежател на търговската марка, както и чрез покупката им от лицензополучателя Е. ООД. Предвид изложеното по-горе следва да се приеме, че към датата посочена в наказателното постановление – 19.03.2009г.

санкционираният търговец е съхранявал с цел продажба 672 броя боя за обувки означени с търговската марка G. L.” рег. № 34301, без съгласието на притежателя й G. K. U. U. VE P. A. S., T., с което е нарушил чл.13, ал.2, т.2 от ЗМГО.

Преценката на СРС за спазване изискванията на чл. 27 от ЗАНН при определяне на имуществената санкция по размер е неправилна, в противоречие с изискванията на чл. 27 от ЗАНН – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН за отмяна на решението в тази част. Доколкото нарушението, за което е санкционирано лицето е първо и не са налице други отегчаващи обстоятелства, мотивирали административнонаказващия орган съобразно критериите по цитираната норма да определи размер на санкцията от 2000 лева, съдът намира, че наказателното постановление следва да се измени, като наложената имуществена санкция се намали на предвидения в чл. 81, ал.1 от ЗМГО минимум от 1000 лева, което ще обезпечи постигане целите на административното наказание съгласно чл. 12 от ЗАНН. Това налага отмяна на атакувания съдебен акт в частта, в която е потвърдена наложената имуществена санкция и постановяване на ново решение по съществото на спора в тази част. В останалата част, в която е потвърдено наказателното постановление по пункт втори, относно постановеното отнемане на вещите, предмет на нарушението – решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ОСМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 18.05.2011г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 15663/2010г. в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление № 157/20.08.2010г. издадено от директора на дирекция „Правно осигуряване, международно правоприлагане и спорове” в Патентното ведомство относно наложената на [фирма], [населено място] имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗМГО по пункт 1 и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 157/20.08.2010г. издадено от директора на дирекция „Правно осигуряване, международно правоприлагане и спорове” в Патентното ведомство в частта по пункт първи, в който на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗМГО за нарушение на чл.13, ал.2, т.2 от ЗМГО като намалява имуществената санкция на 1 000 лева /хиляда лева/.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.05.2011г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 15663/2010г. в останалата част, в която е потвърдено Наказателно постановление № 157/20.08.2010г. издадено от директора на дирекция „Правно осигуряване, международно правоприлагане и спорове” по пункт втори.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: